

як альтернативний спосіб вирішення цивільно – правових спорів має велике значення для відновлення охоронюваних законом прав та інтересів суб'єктів господарювання, тому потрібно забезпечити законодавче оформлення її застосування та розробити програми розвитку медіації за підтримки державних органів. Інститут медіації треба вводити як позасудовий інститут, який буде діяти окремо від судових органів, але у взаємодії з ними. Медіація є кроком уперед для розвитку громадського суспільства в Україні, тому впровадження медіації повинно бути поступовим, виваженим із залучення широкого кола фахівців. Застосування нових механізмів вирішення спорів сприятиме розвантаженню судової гілки і задоволенню інтересів сторін з найменшими затратами часу і коштів.

1. Кисельова Т. Роль міжнародних договорів та місцевих НЦО в розвитку медіації в Україні. URL: <http://ukrmediabion.com.ua/files/Riselova.2014.paf>.

2. Залізник В.А. Медіація у вирішенні цивільно-правових спорів. Правове регулювання економіки. 2019. вип.16. с.171-178.

3. Проект закону України «Про медіацію» від 17.12.2015 року. URL: <http://www.zakonrada.gov.ua>.

4. Висновок комітету з питань правової політики та правосуддя від 02.09.2015 року щодо проекту Закону України «про медіацію» від 17.12.2015 року. URL: <http://www.zakonrada.gov.ua>.

5. Цивільно-процесуальний кодекс України від 18.03.22004 року, станом на 01.02.2021 року. URL: <http://www.zakonrada.gov.ua>.

6. Розман Ю.В. Медіація як альтернативний спосіб вирішення цивільно-правових спорів. Актуальні проблеми політики. 2016.вип.49. с.240-245.

7. Йосипенко С.Р. Принципи медіації у приватно-правових відносинах. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2017. вип.35. с.130-132.

Дмитро Анісімов,
викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОТИПРАВНОГО ВПЛИВУ НА РЕЗУЛЬТАТИ ОФІЦІЙНИХ СПОРТИВНИХ ЗМАГАНЬ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Відповідно до ст. 17 Конституції України зазначено, що захист інформаційної безпеки є однією із найважливіших функцій держави, справою всього українського народу.

У XXI ст. однією з найголовніших проблем нашого суспільства постала кіберзлочинність. У зв'язку з сучасними розробками в інформаційних техно-

логіях, цей вид правопорушень, стає все дедалі доступнішим і майстернішим. Вони характеризуються високим рівнем латентності та складністю при виявленні та розслідуванні.

«Кіберзлочинність» нерідко ототожнюється з терміном «комп'ютерна злочинність». У російськомовній літературі науковці-правники віддають перевагу поняттю «комп'ютерна злочинність» через превалювання досліджень у криміналістичній або процесуальній галузях. Тлумачний словник Oxford English Dictionary префікс «cyber-» визначає як частину слова та означає відношення до інформаційних технологій, мережі Інтернет, віртуальної реальності. Таким чином, «cybercrime» – це злочинність, пов'язана як з використанням комп'ютерів, так і використанням інформаційних технологій і глобальних мереж. Що стосується терміна «computer crime», то він відноситься тільки до злочинів, що вчиняються проти комп'ютерів або комп'ютерних даних [1, с. 227-229].

Злочинність у IT сфері спростилась із введенням на простори мережі Інтернет децентралізованих віртуальних криптовалют. Найвідоміші з них: Bitcoin, Ethereum, Bitcoin Cash, Ripple, Litecoin, NEM, Dash, IOTA, Monero, Ethereum Classic. Криптовалюта впровадилась, як один із видів платіжних засобів. Рух таких електронних грошей практично неможливо відслідкувати, чим все частіше користуються злочинні угруповання з метою проведення незаконних валютних операцій та відмивання грошей здобутих злочинним шляхом. В ряді країн вже заборонено проведення окремих операцій із використанням криптовалюти на законодавчому рівні (Індія, Індонезія, Китай, Росія, Тайланд та ін.).

Чим більше розвиваються інформаційно-комунікаційні технології тим більша небезпека для громадян. Так наприклад за інформацією яка була опублікована на офіційному сайті українського ділового журналу експерт, кіберзлочинці, які зламали сайт головного федерального агентства США, викрали більш цінну інформацію, ніж спочатку передбачалося. Зокрема, мова йде про відбитки пальців 5,6 млн. осіб. Підозрюються не тільки приватні особи, але і ті, хто має безпосереднє відношення до підрозділів Міністерства оборони Китаю [3].

14 липня 2020 року із прийняттям Закону України «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор» в Україні було легалізовано гральний бізнес. Даним законом зокрема регулюється організація та проведення азартних ігор в мережі Інтернет. Таким чином ставки на спорт легалізовано, але ст. 369-3 Кримінального кодексу України передбачено кримінальну відповідальність за порушення заборони розміщення ставок на спорт, пов'язаних з маніпулюванням офіційним спортивним змаганням з одержанням в результаті цього неправомірної вигоди.

Згідно Єдиного звіту про кримінальні правопорушення по державі Генеральної прокуратури України, у період з 2015 по 2020 рік (час існування ст. 369-3 КК України) зареєстровано тільки 7 кримінальних проваджень, і

двом особам вручено повідомлення про підозру. Відомості про засуджених осіб взагалі відсутні. Під час інтерв'ювання слідчих Національної поліції України було виявлено, що на сьогодні існує надвисокий рівень латентності злочинів передбачених ст. 369-3 КК України та проблеми застосування доказової бази в судових органах.

23 травня 2018 року під час проведення огляду мобільного телефонного апарату «Iphone 7+», який належить професійному футболісту, правоохоронцям було зафіксовано відомості, які свідчать про здійснення останнім протиправного впливу на результати офіційних спортивних змагань з метою отримання від цього злочинного прибутку, зокрема його переписка з іншими особами щодо ведення футбольної гри, інформація про наявність у нього акаунтів на сайті міжнародної букмекерської компанії, яка здійснює діяльність у світі прийняття ставок про результати спортивних матчів, фотокопії документів інших осіб, про яких у сторони обвинувачення є ґрунтовна інформація стосовно їх причетності до злочинної діяльності тощо [3].

Злочини у сфері корупції та шахрайства характеризуються інтелектуальною складовою з боку злочинців. Адже згідно статистики засуджені за дані категорії злочинів в більшій кількості особи з вищою освітою. До даних злочинів досить професійно готуються, а тому ускладнюється їх розкриття з боку правоохоронців. Тому причиною також є недостатнє фінансування та розвиток матеріально-технічної бази правоохоронних органів. Що унеможливує дослідження руху віртуальних криптовалют до гаманців злочинців, і в результаті відсутність доказової бази.

З вище викладеного можемо дійти до висновку, що в сучасних умовах розвитку інформаційно-комунікаційних технологій держава не встигає забезпечувати необхідний рівень безпеки віртуального простору. Тому, ми і можемо побачити чисельні хакерські атаки та відсутність засуджених за протиправний вплив на результати офіційних спортивних змагань. В подальшому вважаємо актуальним продовження наукового дослідження в напрямку попередження протиправного впливу на результати офіційних спортивних змагань в мережі Інтернет.

1. Шапочка С.В. Щодо поняття шахрайства, що вчиняється з використанням комп'ютерних мереж (кібершахрайства). *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2015. № 1(4). С. 221-232.

2. Хакерські атаки на урядові портали США почастишали. URL : <http://www.expert.ua/novosti/0/604-wsj--hakerskie-ataki-na-pravitelstvennie-portali-ssh-uchastilis/> (дата звернення: 17.11.2020).

3. Матеріали Єдиного державного реєстру судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/77778637> (дата звернення: 17.11.2020).